

Вчора виповнилося 325 років з дня історичної події—проголошення возз'єднання України з Росією

МІЖВУЗІВСЬКА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

На базі нашого університету відбулася міжвузівська наукова конференція, присвячена 325-річчю возз'єднання України з Росією. В ній взяли участь вчені, викладачі і студенти вузів, представники громадськості.

Вступним словом конференцію відкрив ректор університету професор В. В. Сердюк. Учасники конференції заслухали доповіді на теми: «Возз'єднання України з Росією — історичний акт вічної дружби українського і російського народів, підсумок його вікової боротьби за незалежність і свободу», «Великий Жовтень і народження Радянської України».

«Розвиток Радянської України — складової і невід'ємної частини Союзу Радянських Соціалістичних Республік — торжество ленінської національної політики Комуністичної партії», «Виховання радянської молоді в дусі соціалістичного інтернаціоналізму — важливе завдання ідеологічної роботи на сучасному етапі», «Братнє співробітництво трудящих Одещини з трудящими РРФСР і інших республік в боротьбі за виконання рішень XXV з'їзду КПРС», «Український буржуазний націоналізм і міжнародний сіонізм — закляті вороги українського народу».

фальсифікатори його історії», «Дружба народів — магистральна тема радянської багатонаціональної літератури». З доповідями виступили доцент В. П. Ващенко, професор М. Ю. Раковський, професор Н. М. Якупов, секретар Одеського обкому ЛКСМ України М. В. Рибалко, професор Одеської вищої партійної школи І. Л. Сабадирьов, професор Інституту народного господарства М. Д. Дихан, професор І. М. Дузь.

В роботі наукової конференції взяв участь секретар обкому Компартії України А. П. Чередниченко.

Гість студентів—цілиник

В книзі «Цілина» товариш Л. І. Брежнєв тепло відзначався про радянських вчених, вагома частка праці яких вкладена у великий хліб Казахстану. Членом, а потім керівником наукової експедиції по картозйомці

місцевості, виявленню ґрунтів, придатних для оранки, був у 1962 — 1968 роках кандидат географічних наук, доцент кафедри фізичної географії І. М. Волошин.

Нещодавно Іван Миколайович побував на зустрічі з мешканцями гуртожитку № 3. Студенти з цікавістю слухали розповідь про діяльність експедиції, про життя і працю цілиників, інтернаціоналізм радянських людей, що відіграв значну роль в трудовому подвизі на цілині. Доцент І. М. Волошин прокоментував цілинні фотографії, відповів на запитання присутніх.

Крім радянських студентів, його із задоволенням слухали студенти з Чехословаччини, Куби, Республіки Чад та інших країн.

Л. БАБІЄЦЬ,
М. РОМЕРО

(Куба),
студентки V курсу
фізичного факультету.

«Російський чай»

Таку назву мала зустріч-знайомство з угорськими стажистами, що відбулась на кафедрі російської мови для іноземних студентів. Наші друзі з Угорщини написали запрошення і намалювали великий самовар. Поруч зробили стенд, присвячений Одесі.

Це було не тільки знайомство з викладачами кафедри, з нашим містом, але й з традиційним російським звичаєм. Господарі пригостили гостей смачним чаєм із справжнісінького самовара. До чаю подавали російські пряники і булочки.

Угорські стажисти розповіли про все, що вони за кілька днів перебування встигли дізнатися про Одесу, демонструючи слайди і діапозитиви з видами міста-героя. Згадували і про ті місця, звідки вони приїхали.

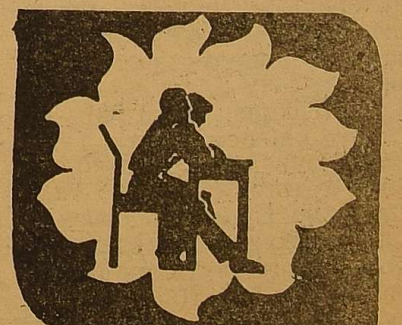
Гостей і господарів здружили ще й пісні, що виконувались російською та угорською мовами.

К. ПАВЛОВА.

Кур'єр сесії

Непогано йдуть справи у першокурсників механіко-математичного факультету. Добре склали свій перший екзамен — історію КПРС. А другого іспиту хороші показники у шостій групі прикладників. Вони склали математичний аналіз. Екзамінатор доцент Анатолій Петрович Нецаєв поставив відмінні оцінки Антоніні Гайдученко, Олені Жемковій, Світлані Огородниковій, Людмилі Помсядло (ці ж студентки отримали «п'ятірки» і на першому екзамені), а також Сергієві Юзовському.

По два записи «відмінно» — у залікових книжках студентів третьої групи першого курсу фізичного факультету Валентина Алексєєва, Валерія Гавриленка, Леоніда Маде, Інни Митрофанової і Віктора Міхо. Позаду вже два іспити — історія КПРС і фізика. Попереду — ще два екзамени.

— Знову Сашко втік з дому. Ніде не працює, не вчиться. З цим — прийдеться попрацювати...

Боротьба за підлітка продовжується.

С. КУЖКО,
наш кор.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За наукові КАДРИ

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ 45-й № 3 (1337). 19 СІЧНЯ 1979 р. Виходить щоп'ятниці. Ціна 2 коп.

ЗА ДОЛЮ ПІДЛІТКА

Наташа у своїй розповіді часто вживає слова «нам не вдається, однак ми робимо». Саме так, по-іншому не можна.

Центральний район поділений на вісім дільниць, на кожній дільниці є громадський пункт по охороні порядку. На один з них і прийшли свого часу п'ятеро першокурсників історичного факультету.

— Спочатку було боязно, незвично якось, — згадує

ся з неблагополучною сім'єю (нерідний батько, випивки, сварки), із самою Танєю (грубіянка, краде, неправдива, замкнена — так сказано про неї в шкільній характеристиці), як Танюину маму поклали до пологового будинку. Наташа щодня приходила в цей дім, готувала кімнату до прийому нового члена сім'ї. І Танюина мама була вражена добротою і чуйністю дівчини. Вона чисто по-людськи повірила їй, повірила в

ключила до роботи свою подругу з мехмату, і вони разом ліквідували прогалини в знаннях підшефної.

Якось, розмовляючи з класним керівником Світлани, Ольга виявила, що у дівчини немає ніякого громадського доручення. І вона вирішила доручити Світлані випустити стінну газету. Газета вийшла хорошою, і Світлані вивести подяку від імені школи. Тепер восьмикласниця тягнеться до своєї наставниці, а її саму не впізнають у школі, дивуючись старанності Світлани.

Знайти шлях до серця важкого підлітка — таке завдання ставить перед кожним шефом-студентом рада громадськості, куди входять пенсіонери-педагоги, які добровільно віддають себе громадській справі. Разом зі студентами — майбутніми педагогами вони невтомно борються за долю підлітка, за його майбутнє. У «Пам'ятці шефа» говориться: підшефний повинен бути трудовлаштованим і навчатись; шеф повинен вивчати духовний світ його, стати його другом і другом його друзів, передплатити його на газети і журнали; відвідувати з ним кіно, театри, виставки; допомагати в навчанні.

...Опорний пункт. Дев'ять година вечора. Наташа Пшенична закінчує випуск чергової стінки «Держинець», в якій розповідається про діла студентів-вихователів. Рвучно відкриваються двері, і заходить збуджений Юрій Питель.

— Знову Сашко втік з дому. Ніде не працює, не вчиться. З цим — прийдеться попрацювати...

Боротьба за підлітка продовжується.

С. КУЖКО,
наш кор.

Сьогодні в номері:

● «Чуття єдиної родини» — добірка матеріалів, присвячених 325-річчю возз'єднання України з Росією.

- Новини.
- Сесія серйозно і з гумором.
- На допомогу кураторам. Сторінка-плакат.
- Музей дружби літератур.
- Читацька пошта. Відгуки на «Тупик».

«Почесними грамотами нагороджується інспекція в справах неповнолітніх на громадських засадах при громадському пункті охорони порядку № 3 Центрального району м. Одеси, яка посіла I місце в огляді на кращу постановку виховної та попереджувально-профілактичної роботи за місцем проживання.

В цій роботі активну участь беруть студенти-комсомольці історичного факультету Одеського державного університету Сергій Вегерчук, Лариса Градовенко, Наталка Гусарська, Микола Дмитрієв, Ольга Кравченко, Олена Марценковська, Юрій Питель, Наталка Пшенична. Висловлюємо подяку цим студентам і бажаємо їм відмінного навчання та активної громадської діяльності».

(З наказу № 541 УВС Одеського облвиконкому).

Ось що записано в щоденнику другокурсниці історичного факультету Наталки Гусарської: «Була в школі, вдома в Тані. Підготували домашнє завдання з математики». За цим коротким записом стоїть багато справ. Ми попросили Наташу докладніше розповісти про них.

— У Тані вже друга дівка за чверть і якщо ми не виправимо становища, то Таня не зможе перейти до п'ятого класу. Я кажу Тані: коли вивчиш таблицю множення, підемо до лялькового театру. Вона обіцяє вивчити, та через хвилину забуває про обіцянку. Вона непосидюча, вчиться охоти не має, легко відволікається. Їй подобається щось майструвати, робити своїми руками. Під час таких занять ми і вчимо таблицю множення.

нинішній бригадир студентської групи Сергій Вегерчук. Це йому важко, юнаку, який має за плечима досвід роботи в школі і службу в армії, а що ж говорити про інших. — А зараз всі звикли. Тільки приїхали з сільгоспробіт, одразу ж вклинились у роботу. Нині на опорному пункті з важковиховуваними підлітками працює вже 15 наших студентів. Важко з цими незвичайними дітьми, але їй цікаво, бо кожен найменший успіх приносить нам неабияку радість, і ми розуміємо, що все ж відаємо свої сили не даремно.

Щодня до когось із підшефних приходить юнак чи дівчина з бажанням змінити щось у долі важкого підлітка, підтримати його. Не завжди двері гостинно відчиняються перед ними. А ось Наталку Гусарську вже зустрічають з радістю. Вона ще не встигла добре ознайомити-

Навіки разом

Щойно ми відзначили знаменну історичну дату — 325 річчя возз'єднання України з Росією. Свято трудящих нашої республіки стало спільним святом торжества неперушної дружби всіх радянських народів. Ім'я В. І. Леніна для трудящих мас всіх націй і народностей є символом інтернаціонального братерства, знаменом спільної боротьби за побудову комуністичного суспільства. Неоцінима роль В. І. Леніна в історичній долі трудящих України. Він високо цинив вплив більшовицьких організацій і робітничого класу України на маси, керував їх боротьбою за владу Рад. Йому належить велика заслуга в створенні Української Радянської Республіки і Комуністичної партії, в зміцненні братської єдності українського народу з російським з усіма народами Країни Рад. Ленінські праці, листи, промови, документи вміщені до збірника «В. І. Ленін об Україні», К., Політиздат України, 1978, що вийшов другим виданням.

Монографія С. М. Трусовича «Общественно - политическое движение в Восточной Галиции» (К., Наукова думка, 1978.) присвячується економічній, політичній боротьбі передових українських і російських діячів за возз'єднання західноукраїнських земель з Наддніпрянською Україною в складі Російської держави.

«Влияние Великой Октябрьской Социалистической революции на развитие революционно - освободительного движения на западноукраинских землях» (Львів, 1977) — так називається бібліографічний покажчик, в якому представлена література українською та російською мовами за 1968—1977 роки, що відображає революційну боротьбу західноукраїнських трудящих за соціальне і національне визволення та возз'єднання західноукраїнських земель з Радянською Україною.

В науковій бібліотеці організована велика виставка, на якій широко представлені історико-документальні мате-

ріали, монографічна і художня література, що розкриває тему неперушності братньої дружби українського, російського і всіх народів нашої країни. В картотеках відкрита рубрика, що відображає статті з центральних і республіканських газет і журналів до ювілейної дати. В ній є, наприклад, такі статті:

Бачинский А. Дружба вечная, нерушимая. К 325-летию воссоединения Украины с Россией. — «Моряк», 1978, № 51.

Раковский М. Чувство семьи единой. — «Знамя коммунизма», 1978, 17 декабря.

Симоненко Р. Исторические корни братства русского и украинского народов и несостоятельность его фальсификаторов. — «Под знаменем ленинизма», 1978, № 22.

Шевченко Ф. П. Участие представителей различных народностей в освободительной борьбе 1648—1654 гг. на Украине. — «Украинский исторический журнал», 1978, № 11.

Зубков С. В братском единении. — «Радуга», 1978, № 11, та інші.

А. ГАЛЕНКОВА.

Нова славна сторінка

Року 1954 широкі кола радянської та зарубіжної громадськості дізналися, що Іван Федоров, «друкар книг до того небачених», у 1574 р. у Львові надрукував не тільки «Апостол», а і «Буквар». Тепер ця важлива пам'ятка східнослов'янського друкарства на Україні була вже двічі перевидана: у 1964 р. під назвою «Грамматика Івана Федорова», а в 1975 — під назвою «Буквар Івана Федорова». Радянські мовознавці вже досить докладно характеризували «Буквар Івана Федорова» та його роль у розвитку освіти на Україні і зміцненні зв'язків із російським народом. Та ось 14 січня ц. р. кореспондент газети «Известия» В. Вукович у замітці «Волинские Афины», якими він називає місто Острого, розповідає таке. В історії м. Острого важливою подією був початок у ньому книгодрукування. Для цієї справи князь Острозький запросив із

Львова Івана Федорова. В Острозі, як відомо, І. Федоров надрукував «Острозьку біблію» та «Новий завіт». Але І. Федоров в Острозі спочатку взявся за друку не названих вище релігійних книжок, а за друку «Букваря». Один екземпляр «Букваря», надрукованого в Острозі для «научення детского», — пише кореспондент, — знайдено в готській бібліотеці у Німецькій Демократичній Республіці. На думку спеціалістів, — повідомляє кореспондент, — цей «Буквар» більший за обсягом і досконаліший, ніж «Буквар», виданий І. Федоровим у Львові року 1574. Отож, напередодні відзначення 325-річчя возз'єднання України з Росією відкривається ще одна славна сторінка в історії культурних російсько-українських зв'язків.

А. МОСКАЛЕНКО,
доцент.

● СЕСІЯ ● СЕСІЯ ● СЕСІЯ ● СЕСІЯ ● СЕСІЯ ● СЕСІЯ

Тихо! Йде іспит!

... Біля корпусу, де складають екзамен з неорганічної хімії першокурсники хімічного факультету, стоять дівчата, які вже склали. На обличчях — радість, жваво йде обговорення. Перші враження від екзамену в університеті з тією спеціальності, яку обрано головною в житті. «П'ятірками» можуть похвалитися Алла Єгорова і Володимир Чоповський, Ольга Безродна і Наталка Снок.

А біля дверей екзаменаційної аудиторії — ті, хто має зараз заходити. За мовчазним виразом обличчя видно, що хвилюються, переживають: якби вже швидше зайти та витягнути цього білета. І справді, коли прочитаєш питання білета, тоді й хвилювання зникає, думаєш про відповідь викладачу.

Ось Світлана Мельник тільки-но стояла біля дверей і хвилювалася, а тепер, взявши білет, сіла за стіл, зосередилася, забула про все, авторучка її забігала по листку паперу. В цей час екзаменатор доцент О. І. Присяжнюк уважно слухає відповідь Ірини Соломащенко. Вона дуже добре впоралася із двома питаннями, але от задачу не дорінула. Тому — «четвірка».

завзято щось пояснює тому, хто має заходити. Таня Неизвестних (це вона заходила, посміхаючись) сидить і кусає то кулькову ручку, то свого вказівного пальця. Асистент вже зрозуміла, що дівчина не знає другого питання і тому буде відповідати слабенько. Однак Таня відповідає хоч і стримано, зате швидко.

— Вам належить дати додаткове питання, — говорить Олексій Іванович Присяжнюк. Таня і на нього відповідає добре. Екзаменатор виводить в її залюквіцьку оцінку.

— Скільки? — поглядом запитує Люда Колісник, яка ще тільки готується до відповіді. І Таня, посміхаючись, показує чотири пальці.

Екзаменатор просить вибачення і виходить перекурити. Я теж вирішив запалити цигарку.

— Скажіть, Олексію Івановичу, які ваші враження від цьогорічних хіміків-першокурсників?

— Враження хороші, — говорить викладач, — хоча можна б скласти іспит і краще. Дехто через хвилювання забуває матеріал і втрачає дорогоцінний бал. Знання першокурсника визначити неважко: одне-два запитання «в глибинку» і стає ясно, якої оцінки він заслуговує. Тим більше, що майже повне уявлення про «початкуючих студентів» дали результати атестацій...

Тут же, в коридорі, на когось чекає морячок.

— Вона ще тільки зайшла, — кажуть дівчата. — Будеш чекати?

Хлопець ствердно закивав головою.

— Аякже.

Екзамен тривав.

С. КОМАР.

● СЕСІЯ ● СЕСІЯ ● СЕСІЯ ● СЕСІЯ ● СЕСІЯ ● СЕСІЯ

Пісня ... на екзамені

ЛІРИЧНИЙ РЕПОРТАЖ З ОДНОГО ЦІКАВОГО ІСПИТУ

Відчинив двері і здивувався. Готовий був до того, що застану в аудиторії тишу і ледь чутні голоси екзаменатора і студента... А тут — ніби за кулісами театру: декламують вірші, співають народні пісні, думи, розказують вірші та казки, переповідають легенди і пояснюють народні обряди та звичаї. Йде іспит з української усної народної творчості на філологічному факультеті.

А ще півгодина тому всі студенти гомонили в коридорі. І лише після того, як доцент В. В. Шапоренко, який читає першокурсникам цей цікавий і незвичайний предмет, розклав на своєму столі екзаменаційні білети і розпочався іспит, до аудиторії увійшли перші «смільчаки». Доки вони готуються, вийдемо в коридор. Групами, по три-чотири, розбрелися студенти по сусідніх аудиторіях, по кутках вестибюлю.

— Валю, а ти знаєш «Думу про повстання проти польських панів»? — лунає запитання однієї подруги до іншої.

— Ця дума про єднання українського і російського народів. Ось візьми, почитай, — дає подрузі книжку Валя. — Тільки швидко!

— Ні пуху, ні пера! — весело підбадьорюють Володю Канака, який рішуче попрямував до столу екзаменатора.

— Білет номер тринадцять, — промовив. І додав:

— В школі не раз тягнув саме такий білет...

Втамувавши ледь помітне зовні хвилювання, без зупинки, чітко вимовляючи кожне слово, почав розповідати. За кілька хвилин викладач зупиняє Володю:

— Досить, досить. За вами ще особистий номер. Що ми послухаємо?

— Українська народна пісня «Ой чий то кінць стотіть?».

І полинула пісня...

Ще одна відмінна оцінка. Поступово в коридорі меншає студентів. А вже коли всі студенти склали іспит, розмовляю з викладачем.

— Я задоволений першокурсниками, — каже В. В. Шапоренко. — Добре опрацювали методологічну літературу, всі активно відвідували практичні заняття, багато студентів працювали у клубі «Слово і зброя». А тому й результати іспиту радують не лише студентів, а й мене: десять відмінних оцінок, сім — добрих і лише кілька задовільних.

В. В. Шапоренко розповів, що протягом семестру зі студентами проведені семінарські заняття на такі теми, як «Книги Л. І. Брежнєва і народна мудрість», «Тема возз'єднання України з Росією в народних думах і історичних піснях» та інші.

У першокурсників українського відділення філфаку позаду — перший іспит. Попереду в цій сесії — ще три. Попереду — ще дев'ять семестрів, попереду — вісім сесій. І хочеться, щоб вони були такими ж, як початок однієї, першої.

Б. КОВАЛЕНКО,
студент ІV курсу
філологічного факультету.

«За наукові кадри»

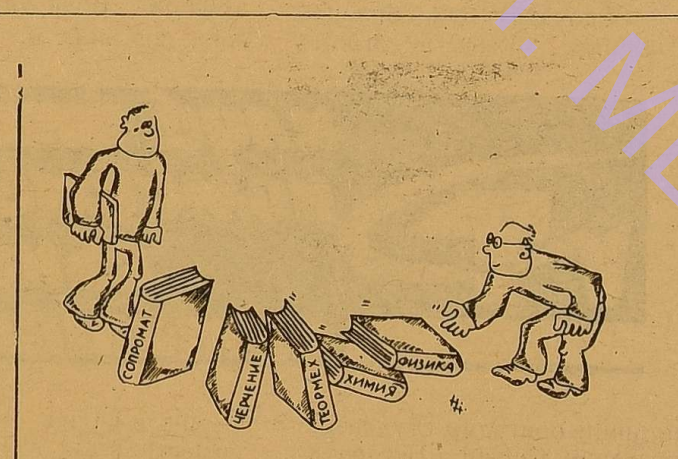
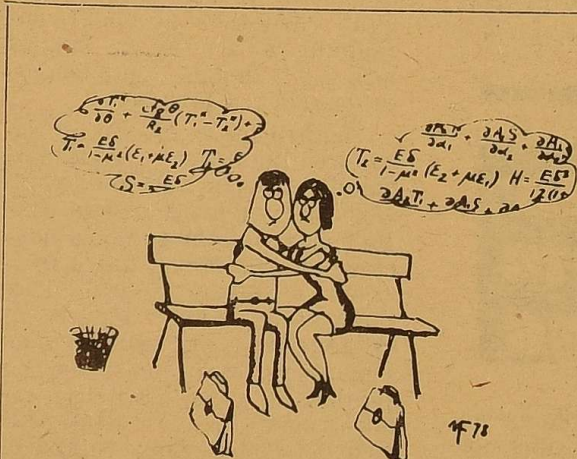
— Ви задоволені оцінкою? — Ні, — каже Іра.

Вона дійсно засмутилась. — Нічого, Іро, — заспокоює дівчину асистент в білому халаті Галина Петрівна Сохраненко. — Готуйся добре до наступного екзамену. Будеш старанною — вийде й «п'ятірка».

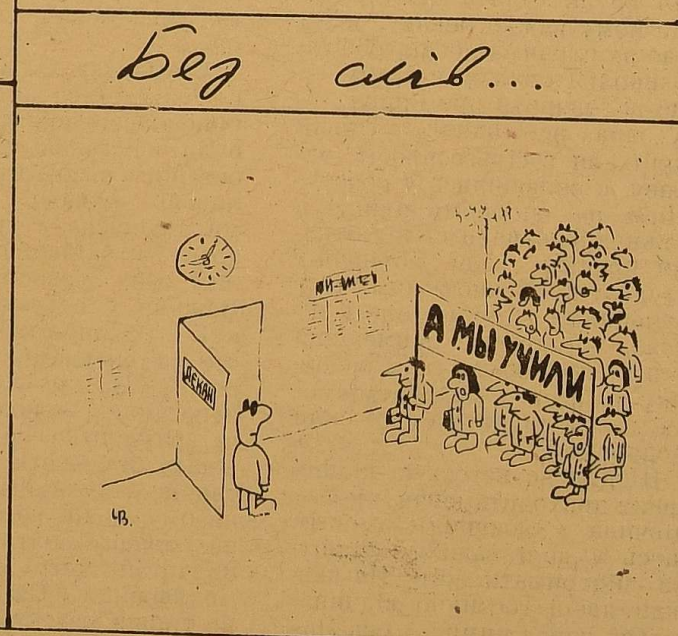
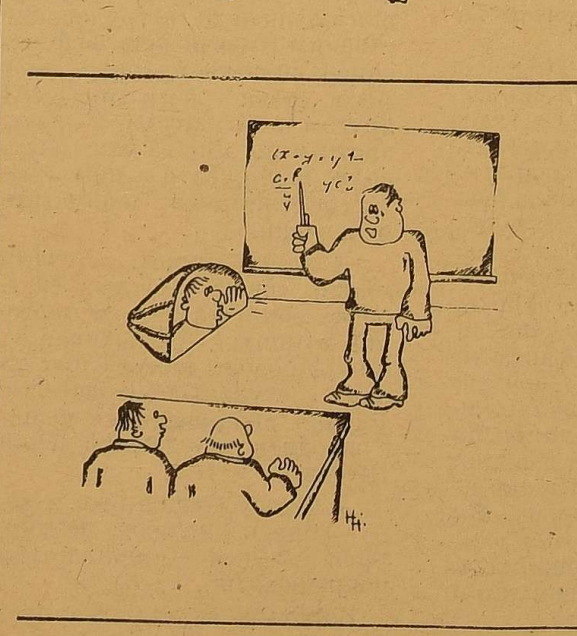
Іра розуміє свій недоробок і це добре, бо, значить, доб'ється в майбутньому кращих знань.

Світлана Мельник йде відповідати, а до аудиторії впевнено заходить висока симпатична дівчина. Посміхається, ніби їй зовсім не страшно. Та ось прочитала питання білета і настрої змінився. Сідає. Готується. Поки асистент складає в конверт вже використані білети, можна пошепки запитати подругку, що таке спрямованість іонного зв'язку.

— Тихіше, дівчатка! — постукує олівцем об стіл Галина Петрівна Сохраненко, хоча в аудиторії й так тихо. Спокійно й негучно розмовляє зі студентом екзаменатор, і навіть чути, як за дверима той, хто тільки склав,

Без снів...

НА ДОПОМОГУ КУРАТОРУ

С Р С Р В 1979 РОЦІ

За матеріалами листопадового (1978 року) Пленуму ЦК КПРС і десятої сесії Верховної Ради СРСР

А що таке план, товариші? Це головний інструмент реалізації політики партії... Якщо ж план прийнято, то його треба безумовно виконувати. Нам потрібно навчитися працювати ритмічно, без ривків, без зривів. Ця вимога

повинна стати спрямовуючою в житті і діяльності кожної партійної організації, кожного трудового колективу.

Л. І. БРЕЖНЕВ.

Країна новобудов

116,5 мільярда крб. — такий обсяг державних капітальних вкладень передбачено на четвертий рік п'ятирічки.

Це більше, ніж в тридцять ра-

зів перевищує капітальні вкладення за всю першу п'ятирічку (в порівняльних цінах).

За темпами зростання капітальних вкладень наша країна перевершує всі капіталістичні

країни. Так, порівнюючи з 1970 роком, вони виростили в СРСР більше, ніж в півтора рази, в той час у ФРН збільшились тільки на 3 проценти, в Італії — на 1 процент, а в Англії навіть знизилась і склали 95 процентів до рівня 1970 р.

ТРАНСПОРТ І ЗВ'ЯЗОК

АРТЕРІЇ ЕКОНОМІКИ

24,9 мільярда карбованців передбачається виділити на розвиток всіх видів транспорту і зв'язку. Річний вантажооборот транспорту наближається до 6 трильйонів тонно-кілометрів. Вантажооборот залізничного транспорту перевершить рівень США більше, ніж в 2,5 рази.

Подальший розвиток одержать засоби зв'язку, радіомовлення і телебачення. В четвертому році п'ятирічки ємність телефонних станцій збільшиться майже на 1,3 мільйона номерів.

НА СКІЛЬКИ БАГАТІЄ НАША ВІТЧИЗНА?

НА 18 МІЛЬЯРДІВ КАРБОВАНЦІВ збільшиться в четвертому році п'ятирічки національний дохід країни. Лише цей приріст значно перевищить національний дохід таких розвинутих в промисловому відношенні капіталістичних країн, як Данія чи Швейцарія, більше, ніж удвічі прибуток Норвегії.

Від чого залежить приріст

національного доходу країни? В першу чергу від підвищення продуктивності праці. В четвертому році п'ятирічки вона збільшиться на 4,7 проценти. Тільки один процент підвищення продуктивності дає збільшення промислової продукції більш, ніж на 5 мільярдів карбованців.

Важливою умовою зростання національного доходу є знижен-

ня матеріальності продукції. Кожен процент зниження матеріальних витрат на випуск продукції рівнозначний додатковому зростанню національного доходу майже на 6 мільярдів карбованців.

І ще один важливий резерв: підвищення ефективності використання виробничих фондів. Основні фонди — головна час-

тина використання національного багатства країни.

Підвищення фондівіддачі в промисловості лише на копійку з карбованця основних виробничих фондів забезпечує додатковий випуск продукції на 4 мільярди карбованців. На ці мільярди можна виготовити мільйон тракторів, чи 500 тисяч вантажних магістральних вагонів, збудувати школи для 4 мільйонів учнів.

НАУКА І ТЕХНІКА

Майже 20 мільярдів карбованців складуть в четвертому році п'ятирічки витрати на наукові дослідження і матеріальне забезпечення науки. Це більше, ніж був увесь бюджет нашої країни в довоєнному 1940 році.

ВПЕВНЕНО ДИВИМОСЬ У ЗАВТРА

ЖИТТЯ НАРОДУ

Більше 91 мільярда крб. асигнується в 1979 році на соціально-культурні заходи.

За рахунок всіх джерел фінансування будуть зведені будинки загальною площею 112,3 мільйона кв. м. Це дозволить покращити житлові умови 11 мільйонам чоловік. У нас трохи менше, ніж за один місяць вводиться така кількість

житла, яка достатня для міста з півмільйонним населенням.

Квартплата в СРСР, залишається незмінною з 1928 року і не перевершує 3 процентів доходу в сім'ях робітників. На ведення житлово-комунального господарства виділяється щорічно 5 мільярдів карбованців.

В 1979 році витрати із Державного бюджету на народну освіту складуть 37,9 мільярда

карбованців.

Витрати на охорону здоров'я і фізичну культуру значно збільшаться в 1979 році порівняно з 1978 роком і складуть 13,6 мільярда крб.

163 крб. складе в 1979 році середньомісячна зарплата робітників і службовців.

В 1979 році завершиться проведення одного із крупних заходів соціальної програми п'ятирічки — підвищення

заробітної плати працівникам освіти, охорони здоров'я і інших невиробничих галузей. В результаті заробітна плата в 1979 році збільшиться у 18 мільйонів чоловік, а в 10 п'ятиріччя — у 31 мільйона чоловік.

В розрахунок на 1979 рік загальні витрати на заходи, які дозволять підвищити добробут народу з початку п'ятирічки, складуть близько 11 мільярдів карбованців.

ОДИН ДЕНЬ ЧЕТВЕРТОГО РОКУ П'ЯТИРІЧКИ

3,5 млрд. квт/год. електроенергії в день буде вироблятися у нас в 1979 році. Електростанції Бельгії, Голландії і Люксембурга вироблять таку кількість за два тижні.

1,6 мільйона тонн нафти і газового конденсату щоденно стане одержувати народне господарство. Це більше, ніж у будь-якій країні світу.

360 тисяч тонн цементу в день будуть одержувати наші

будови. Це більше, ніж випускає США, Англія та Італія разом взяті.

6,033 — стільки квартир стануть одержувати щоденно радянські люди. Це більше, ніж вводять за день США, Англія і Австралія разом взяті.

800 нових видів машинобудівної продукції — майже стільки буде освоєно в 1979 році.

СРСР займає перше місце в світі з виробництва тепловозів, електровозів, металоріжучих верстатів, тракторів.

Якщо співставити темпи зростання машинобудування у нас і

Серцевина індустрії

в деяких капіталістичних країнах, виходить, що СРСР випускає в останні роки тепловозів і електровозів в два рази більше, ніж США, в 7 разів більше, ніж Англія, і в 13 разів більше, ніж Франція.

В 1979 році передбачено подальше покращення якісного складу машин і устаткування. Планом намічається переважне зростання випуску машин і технологічного устаткування, які забезпечують підвищення продуктивності праці, зниження матеріальних і енергетичних затрат.

«За наукові кадри»

ГІГАНТСЬКІ КРОКИ

33 мільярди карбованців — на стільки зростає обсяг промислової продукції в 1979 році. Весь Державний бюджет СРСР в 1940 році був майже вдвічі меншим.

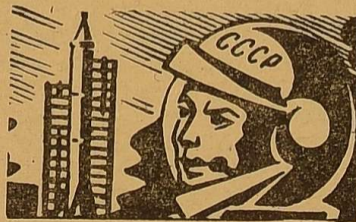
За 60 років Радянської влади розвиток промислового виробництва зріс у 225 разів. Нині в країні випускається промислової продукції більше, ніж її вироблялось у всьому світі в 1950 році.

За останні десять років обсяг промислової продукції в СРСР удвоївся. В той же час для удвоєння промислового виробництва Великобританії потребувалось 29 років, ФРН — 17, США і Франції — 16 років.

В 1977 році нафти і газового конденсату було добуто на 138 мільйонів тонн більше, ніж в США, сталі — на 31 мільйон тонн, мінеральних добрив — на 6,4 мільйона тонн, цементу — на 56 мільйонів тонн, тракторів — на 319 тисяч штук.

Створено ряд територіально-виробничих комплексів, перш за все, на сході країни. Приріст

ПРОМИСЛОВІСТЬ

добування газу в територіально-виробничих комплексах перевищує його сумарне добування за 1977 рік в таких країнах, як Великобританія, ФРН, Франція і Японія.

Першочергове значення для підвищення ефективності промислового виробництва має неухильне зростання продуктивності праці. За рахунок цього тільки за два роки — 1975 і 1977 одержано 74 проценти приросту промислової продукції. Зростання продуктивності праці за цей період забезпечило економію праці більше двох мільйонів чоловік, знижена матеріальна ємність продукції, в результаті чого одержана значна економія сировини, матеріалів, палива та інших ресурсів.

ЕНЕРГЕТИКА, ПАЛИВО

Високий потенціал

1,265 млрд. кіловат-годин електроенергії буде вироблено в четвертому році десятої п'ятирічки.

В 1979 році народне господарство одержить електроенергії набагато більше, ніж її виробили в минулому році дев'ять країн Європейського економічного товариства.

593 млн. тонн нафти, (включаючи газовий конденсат), буде у нас добуто в 1979 р. Жодна країна не добуває стільки рідкого палива.

404 млрд. кубометрів газу передбачено добути в 1979 році.

Якщо США за останні двадцять років збільшили добування газу приблизно в два рази, то СРСР — більше, ніж в 11 разів.

752 млн. тонн вугілля добудуть в четвертому році п'ятирічки шахти країни.

Європейське об'єднання вугілля і сталі, в яке входять країни дев'ятки, в 1977 році добуло вугілля майже в 2 рази менше.

Приріст валової продукції сільського господарства в 1979 році повинен скласти 5,8 процента. Кожний процент дорівнює примірно 1,29 мільярда карбованців.

В 1978 році країна збрала вперше за всю історію нашого землеробства урожай — 235

Сільське господарство

мільйонів тонн зерна, 8 мільйонів 300 тисяч тонн бавовни.

Державні капіталовкладення в сільське господарство будуть складати 23,5 мільярда карбованців. Для порівняння: в середньому за рік дев'ятої п'ятирічки вони склали 16,6 мільярда карбованців.

Значно збільшиться поставка сільському господарству мінеральних добрив. В 1979 році воно одержить на 5,4 мільйона тонн їх більше, ніж в 1978 році. Сільське господарство одержить мінеральних добрив в три з лишком рази більше, ніж в 1965 році.

Музей дружби літератур

До Одеси на цю адресу прибувають листи, посилки з різних кінців країни: з РРФСР і інших республік, з-за кордону. Усе це адресується Одеському державному літературному музеєві, і хоча в путівниках музей не значиться — однак він уже існує, діє, розгорнув велику роботу.

Паралельно з підготовкою експозицій, з пошуком експонатів в клубах міста читаються лекції, проводяться виставки, екскурсії по літературних місцях Одеси. Вивірка, яка нещодавно з'явилася на фасаді будинку по вулиці Ласточкина, 2, пригортає увагу одеситів і численних туристів, котрим відомо про багаті традиції і літературну славу Одеси.

Широко відомо, наприклад, що О. С. Пушкін створив в Одесі ряд глав безсмертного «Євгенія Онегіна» і інші яскраві твори; що М. Горький працював в Одеському порту, на «одеському матеріалі» написав «Челкаша»; що О. Купрін разом з ушавським авіатором С. Уточкіним піднімався в небо Одеси; що В. Маяковський тут розпочав свою поему «Облако в штанах», що Одеса надихнула його на створення чудесних творів «Разговор на Одесском рейде», «Товарищу Нетте — пароходу і челоуку»...

Ці факти стали хрестоматійними. А скільки ще невідомого, невивченого, незайданого про «південні» періоди творчості цих і ще приблизно чотирьохсот російських, українських та зарубіжних письменників, які в різний час — з кінця XVIII до 70-х років XX століття жили в Одесі і на півдні України, створили тут немало видатних творів.

Про широту і діапазон музею може свідчити той факт, що таким письменникам, як О. Пушкін, А. Міцкевич, В. Белінський, М. Гоголь, О. Купрін, І. Бунін, М. Горький, В. Маяковський, Л. Українка, І. Франко, М. Коцюбинський, О. Довженко, творчість котрих тісно пов'язана з Одесою і півднем України, відводяться окремі зали.

Особливо багато Одеса літературні імена в радянській період. Тут народилися, працювали, брали активну участь в літературно-громадському житті, в творчих об'єднаннях і журналах десятки талановитих російських і українських письменників — К. Паустовський, В. Катаєв, Е. Вагрицький, І. Ільф та Е. Петров, Л. Нікулін, В. Іноєв, М. Светлов, О. Корнійчук, І. Микитенко, Ю. Смолич, В. Сосюра, С. Олійник...

З вогневих рубежів обложеної Одеси, з переднього краю посилали свої статті і нариси в 1941 році К. Симонів, Л. Соколов і інші.

В Одесі в різний час жили

і працювали А. Міцкевич, Христо Ботев, І. Вазов, а пізніше побували Анрі Барбюс, Ж. Сіменон, У. Сароян і багато інших. Цей музей, по суті, буде відображати давню закладену в Одесі і на півдні України дружбу літератур.

...Вулиця Ласточкина, 2. Багато важливих подій в громадсько-культурному житті міста пов'язано з цим будинком. Історія його побудови і архітектурні особливості заслуговують того, щоб про це розповісти окремо. Побудований будинок за проектом відомого в той час в Росії талановитого архітектора Людвіга Карловича Оттона, цікавого ще й тим, що є нащадком описаного О. С. Пушкіним в «Євгенію Онегіне» одеського ресторатора Оттона. З цим будинком, як уже мовилося, пов'язано багато важливих подій в культурному житті Одеси і півдня Росії. Тут на рубежі XIX і XX століть знаходилося літературно-артистичне товариство, де читали свої твори І. Бунін і О. Купрін, тут лунали голоси М. Кропивницького і М. Заньковецької.

Незабаром музей відчинить двері і скаже одеситам та гостям міста-героя: «Ласкаво просимо!».

А поки що... А поки що відчинені двері дирекції і ін-

ших службових приміщень, сюди приходять щодня люди, які люблять своє місто, які прагнуть щось зробити для нового музею, дарують цінні експонати, дорогі реліквії...

Іх уже кілька тисяч: унікальні видання Пушкіна, неопублікований портрет Маяковського роботи художника В. Буковецького, портрет прототипу героїні поеми «Облако в штанах» Марії Денисової, настільний годинник Буніна, особистий фонд поета В. Долинова, одного із засновників товариства «Зелена лампа» в 1918 році, рідкісні літературні медалі і ін.

Широко відгукнулися на звернення музею багато письменників Москви, Києва і інших міст. Стали надходити до Одеського літературного музею експонати з Ленінграда. Зв'язки міста на Неві з Одесою традиційні і мають майже двохтисячолітню історію.

Надходження експонатів до музею триває. Необхідно все це вивчити і представити, як ще одну ілюстрацію дружби і взаємозбагачення братніх культур народів СРСР. Письменники, художники, працівники музеїв УРСР та РРФСР допомагають у створенні музею дружби літератур, ще раз підтвержуючи тісні взаємозв'язки російської і української братніх культур в часи святкування знаменної події — 325-річчя воз'єднання України з Росією.

А. ГАЙВОРОН.

КАФЕДРА ФІЗВИХОВАННЯ, ПРОФКОМ, ПРАВЛІННЯ СПОРТКЛУБУ ТА КОМІТЕТ КОМСОМОЛУ УНІВЕРСИТЕТУ ЗАПРОВАДИЛИ «КНИГУ ПОШАНИ ОЛІМПІАДИ-80» ДЛЯ СТУДЕНТІВ І ВИКЛАДАЧІВ, ЯКІ ДОСЯГНУТЬ ЗНАЧНИХ УСПІХІВ У СПОРТІ

Положення про «Олімпійську книгу пошани»

До «Олімпійської книги пошани» заносяться прізвища студентів, викладачів і співробітників університету, які успішно поєднують навчання чи роботу з заняттями спортом і показали високі спортивні результати.

Піклування про занесення до «Олімпійської книги пошани» приймають кафедра фізвиховання, правління спортклубу, профком та комітет комсомолу.

Піклування розглядається ректором університету, який видає наказ про занесення прізвища студента, викладача чи співробітника до «Олімпійської книги пошани».

До неї будуть заноситися прізвища студентів, викладачів та співробітників університету, які покажуть в 1979 — 1980 рр. такі результати:

1. Виконають нормативи майстра спорту СРСР міжнародного класу.
2. Особисто чи в складі збірних команд завоюють звання чемпіона чи рекордсмена України, Радянського Союзу, Європи і світу.

3. Виконають нормативи і отримають звання майстра спорту СРСР.

4. Завоюють призові місця особисто чи в складі команди на VII Спартакіаді народів СРСР.

5. Будуть включені до складу збірних команд України чи Радянського Союзу.

6. Завоюють звання чемпіонів Одеської області чи міста Одеси.

7. Завоюють звання чемпіонів у змаганнях програми спартакіади вузів МВССО УРСР.

До «Олімпійської книги пошани» заносяться також прізвища викладачів, які підготують спортсменів високого класу.

Кафедра фізвиховання,
Правління спортклубу,
Профком,
Комітет комсомолу.

скінчилася війна, ми побралися. Вступили до університету. Вчилися. Виховували дітей (їх у нас п'ятеро), а по закінченні університету тридцять два роки вчителювали у сільській школі. Тепер ось на пенсії. І кожного разу за весь час подружнього життя у нас не було й гадки про якісь розлади, непорозуміння, сварки. Головним у всьому був розум, турбота одне про одного, про своїх дітей. І діти, за нашим прикладом, прагнуть ось так же щасливо будувати своє подружнє життя.

На закінчення хочеться побажати усім героям «Тупика» якомога швидше з нього вийти і знайти своє єдине щастя.

Вибачте, але із зрозумілих причин свого прізвища не вказуємо.

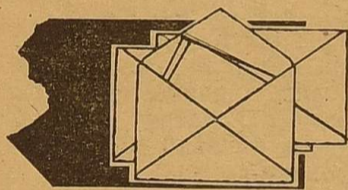
І. М., М. Я.,
пенсіонери.

Арцизький район.

В. о. редактора В. БЕХТЕР.

РЕЗОНАНС ● ЧИТАЦЬКА ПОШТА ● РЕЗОНАНС ● ЧИТАЦЬКА ПОШТА ● РЕЗОНАНС ● РЕЗОНАНС ● ЧИТАЦЬКА ПОШТА ● РЕЗОНАНС

ЧИ Є ВИХІД З ТУПИКА?

КОЛИ ДУМАЄШ ПРО ІНШИХ

Шановна редакціє! Тількино прочитала «Тупик» і захотілось написати свою думку з цього приводу.

Чогось вразила не тільки прочитана історія, але й сама її назва «Тупик», бо який би там тупик не був, а людина завжди сильніша і спроможна вийти з будь-якого тупика, якщо вона справжня людина, якщо думає, не тільки про себе, а й про інших і якщо пам'ятає про найелементарніші людські обов'язки.

Чому схвилювала мене ця історія? Тому, що сама вийшла з такого тупика і читала все це ніби про себе. Я теж студентка і подібна історія була зі мною. Я була в ролі Ольги, правда, в «моїх Валі і Юрія» дитини не було. Тому мені найбільше хочеться звернутися до Олі.

Як би ти не любила свого Юрія, пам'ятай: у нього сім'я. Невже ти, доросла людина, добре все це усвідомлюючи, зможеш, одружившись з ним, стати щасливою? Мені не хочеться вірити в те, що в свої двадцять чотири роки ти віддаєш перевагу емоціям, а не здоровому глуздові. Чи гарантована ти від того, що він через деякий час, а може, саме після того, як ти наро-

«Тупик» — таку назву мала стаття, опублікована в першому номері нашої газети за цей рік. Відразу ж після її виходу в редакцію один за одним почали приходити листи-відгуки. У них висловлюються різні, іноді протилежні, думки з піднятої проблеми. Сьогодні ми публікуємо деякі з цих листів. Але спершу коротко нагадаємо основний зміст «Тупика».

П'ятикурсник Юрій С. одружений з Валею і має сина, зустрічається зі своєю однокурсницею Ольгою, яку знає ще до свого одруження. Валя з сином Андрійком проживають в рідному селі і чекають, коли батько закінчить вуз. А Юрій С. не знає, що йому робити. Кинути сім'ю нелегко, але Оля йому подобається більше («з нею є про що поговорити», — каже він). Юрій і Ольга відмінники навчання, «без п'яти хвилин» педагоги. Чи є вихід з тупика? Про це — листи читачів.

диш йому дитину, не повернеться до першої сім'ї, в чому не зійшовшись з тобою? Ти ж поглянь, Олю, кого ти любиш. Егоїста! Він же не любить по-справжньому ні тебе, ні своєї дружини. Найбільше любить він себе. Він же говорить про вас обох, як про речі, та ще й в минулому часі: «подобались». «Рубати з плеча», Юрію, не потрібно, але сказати правду одній з них треба і за правду не осудять тебе ні Валя, ні Ольга. Але, видно, ти боягуз. В цьому трикутнику ти найголовніший, бо вибір — за тобою і від тебе залежить, кого зробити щасливим. Але хіба може ошчасливити когось така роздвоєна особа, як ти? Ти говориш, що відчуваєш себе сковано з дружиною, бо немає у вас «спільної розмови». Ще б пак! Де ж вона у вас візьметься, коли ти бачишся з дружиною раз на місяць. Та й то, я впевнена, приїжджаєш за харчами, а не за спілкуванням. Це просто міщанство з твого боку. Така логіка не повинна бути властива людині з вищою освітою, з сучасними принципами моралі. А те, що ви з

Валею люди різних професій, на перешкоді до взаєморозуміння не стане, це я знаю з власного досвіду. Та й таких сімей тисячі. Тобі треба вирішувати, як підкаже твоя людська совість, бо вже вона є головним чинником у цій справі, а не лише емоції. До речі, Юрію, подумай за Ольгу. Мабуть, їй теж хочеться мати сім'ю, і вона теж мріє про сімейне щастя, а що ж ти принесеш їй, якщо до цих пір не вирішив, з ким тобі бути і все покладаєш на час.

Хочеться вірити, що у вас, Юрію і Ольго, не зачерствіло серця, що ви, обдумавши все до кінця, вийдете з свого тупика. І чим швидше, тим краще для всіх чотирьох.

Г. П., студентка.

«ЯК МУЖЧИНА МУЖЧИНІ...»

Шановна редакціє! Не дивуйтеся, коли отримаєте цього листа, ми з дружиною свого часу (давнє це було) закінчили Одеський університет, працювали вчителями, нині на пенсії. Та з рідним університетом не по-

риваємо зв'язків. Вчиться там наша найменша донька, і вона, на наше прохання, щотижня надсилає нам вашу (і нашу теж) газету. І ось в одному з останніх номерів ви опублікували матеріал на теми моралі «Тупик», який, власне, і примусив нас взятися за перо.

Навіть не знаємо, з чого почати, але відчуваємо, що наш лист, можливо, стане одним з тих, які допоможуть героям цієї сумної історії вийти з тупика.

Перш за все мені хочеться сказати кілька слів Юрієві С., як чоловіку чоловіку. В часи нашої довоєнної і воєнної юності слова «мужська честь» і «мужська гордість» виключали випадки ось такого поводження з представницями прекрасної статі. Адже, перебуваючи в такому трикутнику, ти, навіть можливо, не підозрюючи, перекреслюєш і щастя своєї дружини, і щастя Ольги. Я вже не кажу за твого сина Андрійка. То ж моя тобі порада: схаменися, зупинися, поглянь на ситуацію, яка склалася, «тверезими» очима, очима здорового глузду, і зроби висновок. Який висновок — то хай тобі підкаже власна совість.

Можливо, й незручно ось тут наводити приклад з нашого власного життя, але все ж скажемо дещо про нього.

Коли розпочалася війна, мені було 18 років. Пішов я на фронт у перші ж дні. А дома залишилася Марія, моя наречена. У мене були тяжкі фронтові дороги, у Марії — робота на евакуйованому заводі на Уралі. А ще були листи — ніжні і світлі. Вони допомагали нам долати дні і ночі розлуки. Коли

«За научные кадры», орган парткома, ректората, профкома і комітета комсомолу Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова. (На українському мові).

П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадры».

Одеса, вул. Радянської Армії, 24, кім. № 9.

телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).